

PAULO COELHO
LUKOSTRELEC

PAULO COELHO
LUKOSTRELEC

PAULO COELHO
O CAMINHO DO ARCO

Copyright © 2003 by Paulo Coelho

<http://paulocoelhoblog.com/>

This edition was published by arrangements with Sant Jordi

Asociados Agencia Literaria S.L.U., Barcelona, Spain

www.santjordi-asociados.com

All rights reserved.

Translation © 2024 by Jana Benková Marcelliová

Cover design © 2024 by Mojmír Zmija

Illustrations © 2024 by Peter Uchnár

Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-9729-6

PAULO COELHO
LUKOSTRELEC

 IKAR

„Ó, bez hriechu počatá Panna Mária,
pros za nás, ktorí sa k tebe utiekame.“
Amen.

PAULO COELHO
LUKOSTRELEC

Leonardovi Oiticicovi, ktorý ma raz ráno
pozoroval pri kjude v Saint-Martin a vnukol
mi myšlienku na túto knihu.

*Modlitba bez úmyslu je ako šíp bez luku;
úmysel bez modlitby je ako luk bez šípu.*
Ella Wheeler Wilcox

Prológ

Tetsuja.“

„Chlapec pozrel ohromene na cudzinca. „Nik v tejto dedine jakživ nevidel Tetsuju s lukom v ruke,“ odvetil. „Všetci vedia, že je stolár.“

„Možno sa už lukostrelbe nevenuje, možno sa zľakol, na tom nezáleží,“ naliehal cudzinec. „Ale nemôžu ho považovať za najlepšieho lukostrelca v krajine, ak sa tomu umeniu už nevenuje. Preto som precestoval toľko dní, chcem si s ním zmerať sily a dať bodku za slávou, ktorú si už nezaslúži.“

Chlapec videl, že sa s ním bude márne dohadovať. Zavedie ho za stolárom, nech sa na vlastné oči presvedčí, že sa mylí.

Tetsuja pracoval v dielni v zadnej časti svojho domu. Obrátil sa, aby sa pozrel, kto prichádza, a úsmev mu zamrzol na perách. Zabladel sa na dlhé puzdro, ktoré si cudzinec niesol so sebou.

„Je to presne to, čo si myslíte,“ ozval sa cudzinec. „Neprišiel som znevážiť ani popudiť muža, ktorý sa stal legendou. Len by som chcel dokázať, že po dlhých rokoch cvičenia som dosiahol dokonalosť.“

Tetsuja sa chystal vrátiť k práci, potreboval do-skrutkovať nohy na stole.

„Muž, ktorý bol príkladom pre celú generáciu, nemôže zmiznúť, ako ste to urobili vy,“ pokračoval cudzinec. „Držal som sa vášho učenia, usiloval som sa ctiť cestu šípu a zaslúžim si, aby ste ma videli strie-lať. Ak to urobíte, pôjdem si po svojom a nikomu neprezradím, kde žije najväčší zo všetkých majstrov.“

Cudzinec vybral z puzdra dlhý luk z lakovaného bambusu s rúčkou trochu nižšie stred. Uklonil sa Tetsujovi, odkráčal do záhrady a znovu sa uklonil smerom k istému miestu. Potom vytiahol šíp ozdobený orlými pierkami, rozkročil sa, aby zaujal pevný postoj pri streľbe, jednou rukou zdvihol luk na úroveň tváre, druhou založil šíp do tetivy.

Chlapec naňho hľadel napoly radostne, napoly ohromene. Tetsuja prerušil prácu a zvedavo pozeral na cudzinca.

Muž si priložil luk na úroveň hrude so šípom už založeným v tetive. Zdvihol ho nad hlavu, a keď znovu spúšťal ruky nadol, začal napínať tetivu.

Keď mal šíp vo výške tváre, luk bol už napnutý. Na okamih - ten okamih akoby trval večnosť - luko-strelec i luk znehybneli. Chlapec pozeral na miesto, kam smeroval šíp, ale nevidel nič.

Odrazu sa ruka na tetive roztvorila, celé rameno poskočilo dozadu, luk v druhej ruke opísal ladný oblúk, šíp zmizol z dohľadu a znovu sa objavil v diaľke.

„Prines ho,“ povedal Tetsuja.

Chlapec sa vrátil so šípom. Prebodol čerešňu a tá spadla na zem štyridsať metrov od nich.

Tetsuja sa uklonil lukostrelcovi, pobral sa do kúta dielne a zobral odtiaľ akýsi jemne zakrivený tenký kus dreva, zabalený v dlhom páse kože. Keď ho odbalil, vynoril sa luk podobný cudzincovmu, lenže tento vyzeral viac používaný.

„Nemám šípy, budem si musieť požičať jeden z vašich. Urobím, o čo ma žiadate, ale musíte dodržať sľub, čo ste mi dali: nikdy neprezradíte názov dediny, kde žijem. Ak sa na mňa niekto opýta, povedzte, že ste zašli až na kraj sveta, aby ste ma našli, no zistili ste, že ma uštipol had a o dva dni po uštipnutí som zomrel.“

Cudzinec prikývol a podal mu jeden zo svojich šípov.

Tetsuja oprel jeden koniec bambusového luku o stenu a s námahou natiahol tetivu. Potom bez slova vykročil k horám.